

Glatz Ferenc: Megbékélés nélkül nem tudjuk az EU kínálta lehetőségeket kihasználni

Ha 1990 és 2010 között mérleget készítünk, akkor derül ki, hol áll a szlovák-magyar, román-magyar, szerb-magyar megbékélés (a közös történelem feldolgozása, halottaink felkutatása, emlékhelyek építése stb.). Rá kell jönnünk arra, hogy nem valami periferikus problémáról van szó, hanem egy európai folyamatnak vagyunk a részei, és addig nem tudjuk az EU kínálta lehetőségeket kihasználni (közös befektetések, államközi együttműködés, vízgazdálkodás, Duna-stratégia, vidékpolitika), amíg bennünk érzelmi ellentétek munkálnak. Az a véleményem, hogy a nélkül nem lesz gazdasági élénkülés Délkelet-Európában, nem lesznek nagyberuházások, amíg a nemzeti/etnikai ellentétek megoldatlanok maradnak. Ahogy nekünk gondjaink vannak szomszédjainkkal, ugyanúgy a szerbeknek is el kell számolniuk a horvátokkal, albánokkal, magyarokkal, muzulmánokkal. Ez pedig nem egy utolsó feladat, de enélkül rosszul jövünk ki az elkövetkező 20 évben mindannyian. Húzzuk egymás fülét, cibáljuk egymás haját, de akkor is meg kell békülni. Ha mi lenyeltük a békát az 1960-as években, amikor bemutatták az újvidéki razziáról készült filmet (rendezője Kovács András), és éjszakákat vitatkoztuk a kollégiumban a magyarság szerepéről, akkor jó, hogyha szerb barátaink is megteszik ugyanezt - jelentette ki a Vajdaság Mának adott interjújában Glatz Ferenc akadémikus, a szerb-magyar történelmi megbékélés bizottságának magyar elnöke, aki a délvidéki magyar népirtás 66. évfordulójára rendezett szegedi megemlékezés egyik vendége volt.

(A Glatz Ferencsel készült interjút a [Tükör](#) rovatban közöljük)